

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Пловдив, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20225000500594 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 463, ал.2 от ГПК.

Обжалвано е Решение № 1173/20.09.2022г. по в.гр.д. № 2391/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 30369/17.06.2022 г., подадена от „А.В.П.“ЕООД против разпределение от 6.06.2022 г., предявено на страните на 16.06.2022 г., изготвено от ЧСИ П. И. по изп.д. № 285/2016 г., на сумата 18 061,98 лв., получена след публична продан на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор ....., находящ се в гр. А., пл. „А.Н.Х.“, ет.2.

Жалбоподателят „А.В.П.“ЕООД - присъединен вискател в изпълнителното производство, моли решението да бъде отменено като неправилно, като бъде отменено и потвърденото с него разпределение, за което излага конкретни съображения.

Ответникът по жалбата „Ф.к.К.“ЕООД-гр.П., присъединен вискател в изпълнителното производство, е подало отговор вх.№31330/28.11.2022г., с който моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в отговора. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата „Б.Д.“АД-гр.С., вискател в изпълнителното производство, е подало писмен отговор вх.№31790/01.12.2022г., с който моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в отговора. Претендира за присъждане на разноски.

Останалите ответниците по жалбата-длъжници в изпълнителното производство, не са взели становище по нея.

Пловдивският апелативен съд, след като провери законосъобразността на обжалвания акт и взе предвид оплакванията на жалбоподателя и становищата на ответниците, прие за установено следното:

„А.В.П.“ЕООД-гр.П., присъединен вискател в изпълнителното производство, е подало чрез ЧСИ П. И. жалба с вх. № 30 370 до ОС-Пловдив против Разпределение от 06.06.2022 г. по изп.д. № 285/2016 г. на сумата 18 061,98 лв., представляваща продажна цена на СОС с идентификатор ..... Жалбоподателят твърди, че разпределението следва да бъде отменено като неправилно. Заявява, че разпределението е необоснова и неясно. Твърди, че от съдържанието на разпределението не става ясно какви са вземанията на всеки един от вискателите към момента на разпределението – главница, лихви или разноски, вида на разноските и техния размер, данъци и пр., какъв е редът за удовлетворяване на притезанията (посочване на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД) и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях, както и че не е ясно как е изчислен коефициентът, послужил като база за определяне размера на сумите в отделните редове привилегии. Твърди, че към разпределението на суми липсва сметка за размера на дълго по чл. 79, ал.1 от ЗЧСИ, като по изпълнителното дело ЧСИ не е изготвил постановление за разноски. Твърди, че неправилно ЧСИ е включил в първи ред сумата от 36 лв., представляваща вземане на ЧСИ за невнесени от вискателя такси по ТТРЗЧСИ. Твърди и че ЧСИ е определил неправилно размера на дълга към датата на изготвяне на разпределението, включително относно размера на дължимите лихви. Заявява, че неговото вземане като присъединен вискател е посочено в неточен размер, защото вземането на дружеството-жалбоподател за главница е било в размер на 50 000 лв. към момента на присъединяването му, но междувременно с влязло в сила разпределение от 15.03.2022 г. по същото изпълнително дело на дружеството е била разпределена сума, неотчетена при изготвянето на обжалваното разпределение от 06.06.2022 г., а също така дружеството е взело участие в публична продажба в периода 14.05.2021 г.-14.06.2021 г., било е обявено за купувач на имота, не е внесло дължимата цена и вземането му е било намалено с внесения задатък съгласно чл. 493, т.1 от ГПК, но това обстоятелство не е взето предвид при изготвянето на процесното разпределение. Заявява, че неправилно е определен и размерът на вземанията на останалите вискатели по делото, които въпреки по-рано проведените публични продажби и влезлите в сила разпределения остават идентични по размер и не биват намалявани.

С Решение № 1173/20.09.2022 г. по в.гр. дело №2391/2022г., Пловдивският окръжен съд оставя жалбата без уважение като неоснователна. Съдът приема, че в разпределението подробно са описани вземанията на всички вискатели за главница, лихви (към датата на разпределението 06.06.2022 г.) и разноски, като от ЧСИ е определен и коефициент за съразмерност на разпределението. Съдът намира, че неизготвянето на сметка за размера на дълга по смисъла на чл. 79, ал.1 от ЗЧСИ не опорочава извършеното разпределение. Съдът приема за неоснователно възражението, че в разпределението не е следвало да бъдат включвани с привилегия по чл.

136, ал.1, т.1 от ЗЗД дължимите, но невнесени от взыскателя авансови такси. Съдът приема за неоснователно и оплакването на жалбоподателя, че неговото вземане е посочено в разпределението в неточен размер, след като констатира, че то е намалено по реда на чл. 493, ал.1, т.1 от ГПК с протокол от 04.03.2022 г. със сумата 8 400 лв. и че от материалите по делото е видно, че при изготвяните разпределения са взети предвид и отчитани погашенията, извършени с предходните.

Жалбоподателят „А.В.П.“ЕООД-гр.П. е уведомен за решението на съда на 17.10.2022 г. и на 24.10.2022 г., в срок, е обжалвал същото, в която връзка е образувано и настоящото дело. Изложени са съображенията за неправилност на разпределението, вече изложени в жалбата до окръжния съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички взыскатели, съдебният изпълнител извършва разпределение. В случая, ЧСИ П. И. е изготвил на 06.06.2022 г. разпределение на сумата 18 061,98 лв., като изрично е посочено, че то се изготвя на основание чл.495 от ГПК, което е предявил на 16.06.2022 г., след като в производството по принудителното изпълнение по изп.д. 285/2016г., присъединеният взыскател по изпълнителното дело „А.В.П.“ЕООД-гр.П. е обявен за купувач на втора публична продажба, извършена в периода 20.12.2021 г.-20.01.22 г., на недвижим имот-собственост на длъжника „Х.“ООД-гр.А. – самостоятелен обект в сграда с идентификатор № .....

Съгласно чл. 495 от ГПК, взыскателят, обявен за купувач на имот, е длъжен в двуседмичен срок от влизането в сила на разпределението да внесе сумата, необходима за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите взыскатели.

Видно от така изготвеното разпределение, то съдържа вземания от първи и втори ред. Вземането от първи ред е това с привилегия по чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД – за сумата 36 лв. в полза на ЧСИ (за дължима такса по т.13 от ТТРЗЧСИ).

За вземанията от втори ред се разпределя остатъкът 18 025,98 лв., които вземания са три без привилегия (хирографарни вземания) – на взыскателя „Б.Д.“АД сумата 12 801,12 лв., като е посочена и дължимата такса по т.26 от ТТРЗЧСИ 159,57 лв. с ДДС, на взыскателя „Ф.к.К.“ЕООД сумата 3 797,46 лв., като е посочена и дължимата такса по т.26 от ТТРЗЧСИ 155,57 лв. с ДДС и на взыскателя „А.В.П.“ЕООД сумата 1 032,01 лв., като е посочена и дължимата такса по т.26 от ТТРЗЧСИ 80,25 лв. с ДДС, като сумите са разпределени при коефициент 0,017 съгласно приложената към разпределението подробна таблица. В същата, сумите са посочени по взыскатели и размер на вземания съобразно посоченото в т.І на разпределението, където са посочени вземанията на тези трима кредитори за главница, лихви към 06.06.2022 г. и дължими такси.

Следователно, в обжалваното разпределение ясно е посочено в т.І какви са вземанията на тримата взыскатели за главница, лихви към датата на разпределението 06.06.2022 г. и разноски (които са само за таксата по т.13 от

ТТРЗЧСИ и за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ), като именно с оглед на тях, видно от приложената към разпределението таблица, е изчислен и коефициентът за разпределяне на сумите между тримата хирографарни кредитори, съответно и дължимите на всеки от тримата суми. Ето защо, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в разпределението има неяснота относно вземанията на вискателите към момента на разпределението, както и за това как е изчислен коефициентът за разпределение на суми за тримата кредитори и каква сума се полага на всеки от тях.

Съдът намира, че неизготвянето на сметка за размера на дълга по чл. 79, ал. 1 от ЗЧСИ не опорочава извършеното разпределение, както неправилно твърди жалбоподателя. Посочената разпоредба задължава съдебния изпълнител да изготви сметка за събиране на таксите по изпълнението в два или повече еднообразни екземпляра, единият от които се връчва на задълженото лице, като наличието на такава сметка и нейното съдържание се отразява на отношенията между длъжника и съдебния изпълнител, но не е предвидена от законодателя като елемент от разпределението, респ. като задължително условие за законосъобразност на същото, поради което заявеното от жалбоподателя възражение за липса на такава сметка е неоснователно. В случая, с разпределението правилно е определено таксата по т.13 от ТТРЗЧСИ да се дължи при условията на чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал.2 от ГПК, тъй като се касае за разноски от вида на обикновена такса за изготвянето на разпределението, като част от принудителното изпълнение, чието плащане по начало се дължи авансово от вискателя съгласно т.29, б“а“ от ТТРЗЧСИ. В тази връзка, според мотивите по т.3 от ТР №2/22.11.2022 г. на ВКС по тълк.д. № 2/2021 г., ОСГТК, със специалната привилегия по чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД се ползват вземанията (независимо от титуляра им), както за авансово внесените от вискателя такси, така и за невнесените предварително от него такси по изпълнението.

Относно вземането на дружеството-жалбоподател като вискател, в разпределението действително е посочено, че то е за главница в размер на 50 000 лв., но е посочено и че то включва и остатък за законна лихва към дата 06.06.2022 г. в размер на 9111,73лв. Обстоятелството, че в полза на този вискател има разпределена сума по предходно разпределение, както и че е било извършено преди настоящото разпределение намаляване на вземането на този вискател по реда на чл. 493, т.1 от ГПК поначало не следва да се отразява пряко на главницата при положение, че са дължими в полза на този вискател суми и за лихви и разноски, както е в случая. С молбата от 03.06.2021 г. е поискано присъединяването на дружеството-жалбоподател като вискател в това изпълнително производство, извършено от ЧСИ с разпореждане върху същата молба, за дължимите му суми по приложеното удостоверение от ЧСИ Т.Л. – главница в размер на 50 000 лв., законната лихва върху нея от 20.02.2020 г. (от която сумата 2 708,33 лв. е дължима за периода от 20.02.2020 г. до датата на издаването на удостоверението 2.09.2020 г.), сумата 1000 лв. за направени разноски, 7 000 лв. за разноски по изпълнителното дело за адвокатско възнаграждение, 437,40 лв. за платени такси. Предвид това, намаляване е следвало да се извършва първо именно от

дължими суми за разноси и лихви. Съответно, в обжалваното разпределение е посочено само наличие (освен относно главницата) на задължение за лихви в размер на остатък 9111,73 лв. Неоснователно е затова и твърдението на жалбоподателя, че неговото вземане е посочено в неточен размер, защото не е извършена промяна (намаляване) конкретно на дължимата му за главница сума в размер на 50 000 лв.. От материалите по делото е видно също, че с протокол от 04.03.2022г. е разпоредено на основание чл.493, ал.1, т.1 от ГПК да се намали вземането на „А.В.П.“ЕООД със сумата в размер от 8400 лева, представляваща размерът на необходимия за участие в тази продан задатък, за което е изпратено и нарочно съобщение до издалия удостоверение съдебен изпълнител-ЧСИ Т.Л.. Неоснователни и изцяло бланкетни са възраженията в жалбата, че съдебният изпълнител не е взел предвид погашенията, извършени с предходни, влезли с сила разпределения. В жалбата дори не се посочва погашенията по кои предходни разпределения и в какъв размер не са взети предвид. От материалите по изп. дело е видно, че по същото са изготвяни няколко разпределения , като при изготвяне на всяко следващо са вземани предвид и отчитани погашенията, извършени с предходните.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че са неправилно посочени и вземанията на другите вискатели, защото те не били намалявани след проведени публични продани и влезли в сила разпределения. Напротив, в случая се установява от материалите по делото, че намалявания са извършвани, тъй като в разпределението от 06.06.2022 г., вземането на банката-вискател „Б.Д.“АД спрямо длъжника „Х.“ООД е посочено за главница в размер на остатък 355 015,31 евро (694 349,59 лв.) и остатък за лихва към 06.06.2022 г. 38875,75 лв., а при образуването на изпълнителното производство по изп.д. № 285/2016 г. на ЧСИ П.И., вземането на този кредитор е посочено в размер на главница 495 000 евро, законна лихва върху тази сума от 01.02.2016 г., договорна лихва за посочен период в размер на 11 927,49 евро, санкционна лихва за посочен период в размер на 600,94 евро, разноси 35 272,39 лв.

С молбата от 31.08.2018 г., кредиторът „Ф.к.К.“ЕООД-гр.П. е поискал да бъде присъединен като вискател по изпълнителното дело за вземане в размер на 170 822,23 лв. (главница в размер на 148 111,76 лв. и 22 710,47 лв. за законна лихва от 22.02.2017 г. до 28.08.2018 г.), съответно този вискател е конституиран с разпореждане на ЧСИ П.И. върху молбата от 11.09.2018 г., а в обжалваното разпределение вземането на този кредитор е посочено в размер на 148 111,76 лв. за главница и остатък законна лихва към датата 6.06.2022 г. 65 602,84 лв.

Въз основа на всичко изложеното, ПАС приема, че подадената до жалба с вх. № 27762/24.10.2022г. от „А.В.П.“ЕООД е неоснователна, поради което обжалваното със същата Решение № 1173/20.09.2022г. по в.гр.д. № 2391/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд следва да бъде потвърдено.

От ответниците по жалбата „Ф.к.К.“ЕООД и „Б.Д.“АД се претендира за присъждане на разноси за настоящото производство. Първият ответник претендира за присъждане на сумата 400 лв. за платено адвокатско

възнаграждение. Видно от представения с отговора на „Ф.к.К.“ЕООД договор за правна защита и съдействие от 23.11.2022 г., от дружеството е платено адвокатско възнаграждение на пълномощника му адв.С. Х. в размер на 400 лв., поради което, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата следва да бъде присъдена в полза на това дружество и в тежест на жалбоподателя. От страна на банката се претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Тъй като отговорът е изготвен от юрисконсулт на банката, то съгласно чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на „Б.Д.“АД и в тежест на жалбоподателя следва да бъде присъдена сумата 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

С оглед на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1173/20.09.2022г. по в.гр.д. № 2391/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

ОСЪЖДА „А.В.П.“ЕООД, ЕИК ....., с адрес гр.П., ул.“Ц.К.“8, ет.6, да заплати на „Ф.к.К.“ЕООД, ЕИК ....., с адрес гр.П., ул.“П.“21, Секция С3, бл.3102, ет.1, сумата 400 лв. – разноски за платено адвокатско възнаграждение за представителство в производството пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА „А.В.П.“ЕООД, ЕИК ....., с адрес гр.П., ул.“Ц.К.“8, ет.6, да заплати на „Б.Д.“АД, ЕИК ....., с адрес гр.С., ул.“М.“19, сумата от 50 лв за юрисконсултско възнаграждение за защитата на банката в производството пред настоящата инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____